

ОБУЩАРЬ И БОГАТАШЪ

Близко до къщата на единъ богатъшъ обуцарьтъ Гего си бѣше направилъ едно малко дюкянче.

Отъ ранни зори веселиятъ обуцарь пѣше и чукаше съ своя чукъ. Богаташътъ се оплакваше, че не може да спи, или, ако спѣше, често пжти биваше събужданъ отъ пѣснитѣ

на своя съседъ.

Единъ день богатъшътъ поржча да дойде Гего въ неговия кабинетъ.

— Азъ искамъ, — каза му той, — да те направя богатъ. Вземи тѣзи пари и грижливо ги пази, за да ти послужатъ, когато ти потрѣбватъ.

Обуцарьтъ, който не бѣше виждалъ никога въ живота си толкова много пари, отвори очи отъ очудване. Следъ като благодари на богатъша, той се върна у дома си и скри своето съкровище на дъното на една бѣчва.

Отъ тогава обуцарьтъ започна само да се безпокои и мжчи. Въ страха си да не бжде ограбенъ, той занемари своята работа, за да бди надъ паритѣ. Презъ нощта, ако се чуеше шумъ, струваше му се, че нѣкой взема паритѣ. и тозъ часъ Гего скачаше и отиваше да навести съкровището си.

Той не работѣше вече, не спѣше и не пѣше. Богаташътъ спѣше сега сутринъ до късно, необезпокояванъ отъ обуцаря.

Следъ нѣколко седмици обуцарьтъ разбра, че откакъ стана богатъ, той стана много нещастенъ. Той взе паритѣ и ги върна на богатъша, като му каза:

— Върнете ми пѣснитѣ и спокойния сънъ и си вземете паритѣ!

Като се върна въ къщи, Гего отново намѣри своето щастие въ работата и пѣснитѣ.

Отъ френски Вуйчо Ваню